

Despre dificultatea de a vorbi unul cu altul în loc să vorbim unul despre altul ...

Să vorbim despre asta ...

Despre dificultatea de a vorbi unul cu altul în loc să vorbim unul despre altul ...

Versete călăuzitoare: Marcu 2.13-28; Exodul 20.16

Exodul 20.16: Să nu depui mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

Conținutul

Introducere	1
Vorbirea despre alții exista deja pe vremea Domnului Isus	2
Problema tradiționalismului	2
Problema lipsei de dragoste.....	3
„Învățați de la Mine ...”	3

Introducere

Te-ai întrebat vreodată de ce este atât de dificil în zilele noastre să vorbim *unii cu alții* și de ce este atât de ușor să vorbim *unii despre alții*, atunci când apar probleme? Este oare aceasta o problemă tipică a zilelor noastre sau a existat dintotdeauna? Sau poate că pentru tine nu mai este o problemă, pentru că pur și simplu o accepți așa cum este?

Toate acestea sunt întrebări, pe care ar trebui să ni le punem. Pentru că tot ceea ce spunem trebuie să fie adevărat, deoarece Scriptura spune: „Să nu răspândești zvon mincinos” (Exodul 23.1) sau „Să nu depui mărturie falsă împotriva aproapelui tău” (Exodul 20.16). De ce întâlnim această problemă atât de des chiar și printre creștini?

Dacă ne ocupăm acum de acest subiect, nu putem lua în considerare toate cazurile, pentru că există, desigur, și situații în care o discuție nu este posibilă, deoarece inimile sunt împietrite sau distanțele sunt prea mari. Se poate întâmpla, de asemenea, că ar trebui să vorbim mai întâi cu o a treia persoană pentru a primi sfaturi spirituale, înainte de a discuta problemele și dificultățile cu persoana în cauză.

Nu este oare așa, că unele zvonuri false se răspândesc poate fără intenție, pentru că nu ne-am gândit la consecințele pe care le poate avea faptul că nu spunem lucrurile în întregime conform adevărului? Chiar și dacă transmitem doar jumătate din adevăr, ne putem face vinovați. „Ai auzit ce a spus cutărică? Nu e imposibil?” Poate că noi înșine am rostit astfel de fraze sau altele similare și le auzim în fiecare zi.

Acum să ne gândim în principal la modul în care putem vorbi cel mai bine direct cu ceilalți și la atitudinea, la conștiința care ar trebui să ne caracterizeze atunci când transmitem ceva mai departe sau când cineva ne transmite ceva.

Vorbirea despre alții exista deja pe vremea Domnului Isus

Un lucru este cert: problemele pe care le avem astăzi există încă de la căderea în păcat. Dar vrem să ne ocupăm în special de vremea Domnului Isus, când vorbirea despre alții, mai ales în chestiuni spirituale, era foarte populară.

În Marcu 2.13-28 găsim această problemă de trei ori într-un singur capitol:

1. Mai întâi, cărturarii și fariseii Îl văd pe Domnul Isus stând la masă cu vameșii și păcătoșii și îi întreabă pe ucenici (nu pe Domnul): „De ce mănâncă și bea cu vameșii și păcătoșii?” (Marcu 2.16).
2. Altă dată, când era vorba despre post, fariseii și ucenicii lui Ioan Îl întreabă pe Domnul (nu pe ucenicii Săi): „De ce ucenicii lui Ioan și ucenicii fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?” (Marcu 2.18).
3. Iar când vine vorba despre sabbat, fariseii întreabă: „Iată, ce fac ei în sabbat ce nu este permis?” (Marcu 2.24).

În primul episod, fariseii se plâng ucenicilor despre Domnul. Domnul Se referă la Sine ca fiind marele Medic, care Se uită mai puțin la litera legii și mai mult la omul în suferința lui. În al doilea și al treilea episod, cei care pun întrebări critice se apropie de Domnul, de data aceasta pentru a se plânge Domnului cu privire la ucenici. Evident, le lipsește curajul de a se confrunta față în față. Fratele F.B. Hole scrie despre aceasta:

„Această metodă nesinceră de a căuta greșeli este foarte răspândită. Să renunțăm la ea!”¹

Și în aceste două întâmplări, Domnul Se prezintă în fața privirilor tuturor, o dată ca Mire și o dată ca Domn al Sabbatului. În ambele cazuri, Domnul îi apără pe ucenicii Săi. Aici se află și o încurajare frumoasă pentru noi: dacă nu știm să spunem decât lucruri negative despre frații noștri și nu putem recunoaște fiulul care încă fumegă, atunci să recunoaștem binele și să-L arătăm pe Domnul, care a murit și pentru fratele nostru.

Astfel, devine foarte clar că aceasta era o mare problemă și în vremea lui Isus, mai ales în legătură cu chestiuni „aparent” spirituale. Nu trebuie să ne mirăm, așadar, că această problemă există tocmai în rândul nostru, al creștinilor.

Să ne întrebăm acum, care poate fi cauza acestor probleme și cum putem face față acestei nevoi, în special în inimile noastre. Pentru că un lucru este sigur: dacă nu suntem foarte aproape de Domnul, acest rău ne va lovi foarte repede.

Problema tradiționalismului

Ei bine, problema fariseilor este cunoscută: ei împovărau oamenii „cu sarcini greu de purtat” (Matei 23.4; Luca 11.46). Ei nu se bazau numai pe Cuvântul lui Dumnezeu, ci adăugau tradiție peste tradiție. În plus, aveau o cunoaștere extraordinară a Scripturii, fără însă a trage putere din ea. Cunoașterea Cuvântului era atât de mare încât, când au fost întrebați unde urma să se nască

¹ F.B. Hole, *Grundzüge des Neuen Testaments* (Fundamente ale Noului Testament), vol. 1: *Matthäus – Lukas* (Matei – Luca), Hückeswagen (CSV) 1989, pag. 135.

Despre dificultatea de a vorbi unul cu altul în loc să vorbim unul despre altul ...

Hristos, au putut răspunde fără ezitare: „În Betleem, în Iudeea” (Matei 2.4)! Probabil că nici un computer nu ar fi putut da răspunsul mai repede decât acești cărturari.

Și noi putem suferi din cauza acestor lucruri. Suntem în pericol să spunem: „Sunt bogat și m-am îmbogățit și n-am nevoie de nimic”. Sau credem că știm ceva mai bine și insistăm asupra anumitor lucruri care, în cele din urmă, se pot dovedi a fi doar tradiții sau moșteniri: „Și nu știi că *tu* ești cel nenorocit și de plâns și sărac și orb și gol” (Apocalipsa 3.17). Așadar, acestea sunt greșeli, pe care le putem face cu ușurință, deoarece avem tendința de a cădea în legalismul fariseilor, care este și el o formă de asemănare cu lumea (vezi Coloseni 2.20).

Problema lipsei de dragoste

Un alt factor care determină vorbirea unii despre alții în loc de vorbirea unii cu alții este lipsa dragostei. Aceasta merge mână în mână cu problema menționată mai sus, și anume că poate avem o mare cunoaștere (la fel ca fariseii), dar nu avem dragoste. Atunci suntem în pericol să tragem concluzii pe baza unor lucruri (de exemplu, scrisori, zvonuri, presupuneri), fără să fi vorbit cu adevărat unii cu alții. Dacă transmitem mai departe concluziile noastre, acest fapt poate duce la încălcarea (poate involuntară) a principiului dragostei, pentru că despre dragoste se spune: dragostea „nu gândește nimic rău², ... se bucură cu adevărul, suportă [acoperă] toate, crede toate, speră toate” (1 Corinteni 13.6,7).

Acesta trebuie să fie primul nostru gând, când vine vorba de lucruri pe care le-am auzit doar „din auzite” și prin intermediul unor terți, a patra sau poate chiar a cincea persoană. De aceea, va fi întotdeauna mai bine să căutăm o discuție cu persoana în cauză, pentru a elimina eventualele neînțelegeri. Astfel, inimile pot fi unite în dragoste și prin dragoste. Dragostea va căuta întotdeauna adevărul, ea nu are niciun interes în nedreptate (1 Corinteni 13.6). Dragostea, care nu este din adevăr, nu este nici din Dumnezeu; și, să spunem lucrurilor pe nume, a nu vrea să vezi răul evident nu are nimic de-a face cu dragostea.

„Învățați de la Mine ...”

În final, să ne ocupăm de partea pozitivă, și anume cum putem purta o conversație cu o persoană, în care trebuie discutate probleme și în care inimile pot fi câștigate și vindecate. Nu este suficient să vedem doar factorii care declanșează problemele noastre, ci avem nevoie și de încurajarea marelui nostru model, Domnul Isus.

De exemplu, când Domnul Isus vorbea cu o persoană păcătoasă, El încerca întotdeauna să-i câștige inima.

Pe leprosul din Marcu 1.40-45, El l-a atins și a fost mișcat în interiorul Său când acesta a îngenunchat în fața Lui. El l-a atins pe cel de care toți ceilalți fugeau, pentru că nimeni nu voia să se pângărească. Nu ne îndoim nici o clipă că, prin această atingere, Domnul a atras la Sine această inimă sărmană și disperată.

Când Domnul șezând a văzut femeia la fântâna lui Iacov (Ioan 4), a văzut în ea un suflet care era însetat după mai mult, după veșnicie. Dar a văzut și un suflet împovărat de multe păcate. Domnul știa că nu putea da apă vie acestui suflet, decât numai dacă mai întâi era rezolvată problema păcatelor. Și astfel vedem că Domnul îi spune femeii: „Mergi, cheamă-l pe bărbatul

² Vezi nota de subsol din CSV-Elberfelder la 1 Corinteni 13.6.

Despre dificultatea de a vorbi unul cu altul în loc să vorbim unul despre altul ...

tău și vino aici.” Domnul nu a spus că nu-i poate da apă, din cauză că ea era o prostituată cunoscută în cetate. Nu, Mântuitorul nostru revelează aici ceea ce scrie Ioan în primul capitol: „Noi am privit gloria Lui ... plin de *har* și *adevăr*” (Ioan 1.14). Domnul revelează aici ambele, conducând-o cu blândețe pe femeie la o mărturisire (*har*) și ocupându-Se de păcatele ei (*adevăr*). Da, lăudat fie Domnul: „Harul și adevărul au venit prin Isus Hristos” (Ioan 1.17).

Și Iosif, care este un model minunat al Domnului Isus, poate fi un exemplu frumos pentru noi. Felul în care Iosif s-a purtat cu frații săi în Egipt corespunde cu acțiunile Domnului în *har* și *adevăr*. Când Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, a spus cu lacrimi în ochi: „Eu sunt Iosif!” Doar atât? Nu, el a adăugat: „Mai trăiește tatăl meu?” (Geneza 45.3). El îndreaptă privirile tuturor către subiectul comun al dragostei lor: către tatăl, așa cum Domnul Isus, după învierea Sa, a îndreptat privirile Mariei către Dumnezeu și Tatăl lor comun: „Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru” (Ioan 20.17).

Aceasta este o condiție importantă pentru o conversație (în care este vorba despre discuție): să vrei să ridici și să consolidezi inimile către subiectul comun al dragostei. Fără această comuniune cu Tatăl și Fiul, nu se pot purta conversații dificile. Interlocutorul meu trebuie să poată recunoaște că eu, poate doar în slăbiciunea mea, caut gloria lui Dumnezeu Tatăl și o doresc din toată inima. Nu ar fi frumos dacă noi am fi găsiți mult mai mult în această comuniune, dacă am fi marcați de dragoste și adevăr? Atunci, unele probleme nu ar fi mai mici, iar altele nu ar dispărea chiar cu totul?

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/reden-wir-darueber-a625.html>